

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419200578
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5419200578.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejsťrika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., so sídlom Váci út 45/B, H-1137 Budapest, Maďarsko, Reg.: 01-10-043108, právne zastúpeného: PETKOV & Co s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 430 742, proti žalovaným: Držitelia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby, následne po výzve súdu upresnení nasledovne: 1/ až 9413/ všetci identifikovaní ako držitelia vozidiel podľa § 114 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. s uvedením príslušného EČV a dátumu, ku ktorému boli držiteľmi, o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 10C/17/2019-319 zo dňa 30. januára 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Dolný Kubín odmietol podanie žalobcu označené ako žaloba o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 129 ods. 3 CSP, keď konštatoval, že žalobca aj napriek výzve súdu nedoplnil svoje podanie a neodstránil nedostatky týkajúce sa identifikovania strán sporu zákonným spôsobom, pričom sa jedná o taký nedostatok, pre ktorý nemôže v konaní pokračovať. Poukazujúc i na judikatúru najvyššieho súdu konštatoval, že súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného, lebo práve takýto postup by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Záverom poukázal aj na postup žalobcu vo veciach vedených na tamojšom súde, keď po tom, ako boli súdom vyžiadané údaje o žalovaných, žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť, čo naznačuje, že jeho úmyslom nebolo viesť spor na podklade ním podanej žaloby, ale len prostredníctvom jej podania chcel zistiť údaje o držiteľoch ním označených motorových vozidiel.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobca. Žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, aby pokračoval v konaní. Postupom súdu prvej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Už v samotnej žalobe ozrejmil ním zvolený spôsob uplatnenia svojich práv, ktorý nie je možný bez ingerencie súdu. Aj napriek tomu súd vyžadoval striktné formálne označenie žalovaných. Aj keď je povinnosťou účastníka, spravidla žalobcu, podať bezvadánu žalobu, nie vždy potenciálny žalobca disponuje potrebnými informáciami, a preto má právo rámcovo navrhnúť, ako je možné informačný deficit preklenúť a súd by mal vždy posúdiť, či tento návrh môže viesť k odstráneniu informačného deficitu. Podstata základného práva na súdnu ochranu spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov. Podmienkou dostupnosti práva na súdnu ochranu je také správanie súdu, pri ktorom sa zdrží akejkoľvek svojej činnosti, ktorou by oprávnenej osobe bez právneho dôvodu sťažoval či dokonca maril možnosť

konať pred súdom. V prejednávanej veci súd po jednoduchom procesnom postupe mohol podľa § 190 CSP zistiť potrebné údaje a žalobca bol pripravený kedykoľvek buď z vlastnej iniciatívy alebo na základe výzvy súdu prvej inštancie doplniť označenie žalovaných v rozsahu identifikačných údajov podľa § 133 ods. 1 a 2 CSP. V žiadnom prípade by súd nemal odmietnuť podanie, v ktorom absentujú údaje, ktoré si môže súd zistiť sám nahliadnutím do príslušných evidencií.

3. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Pokiaľ išlo o vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

5. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností súd prvej inštancie vychádzal i akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, a preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť rozhodujúce skutočnosti iným spôsobom, než ich hodnotil súd prvej inštancie. Tak, ako to napokon správne konštatuje i prvostupňový súd, nie je jeho povinnosťou zisťovať identifikačné údaje o strane sporu (v tomto prípade o žalovaných), lebo táto povinnosť vyplýva zo zákona výlučne žalobcovi a opačný postup by zvýhodňoval jednu zo strán sporu. Ak teda žalobca neoznačil zákonným spôsobom žalovaných v zmysle ust. § 133 až § 135 CSP, a to ani napriek výzve súdu, prvostupňový súd postupoval správne, keď podanie odmietol.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).